

Fårö

Blå sommarvind och silverstänk
över böljande vidders grus

Tillbaka till havet
i mina spår, Fårö
konflikternas utkant
(Numera råder
plånbokens estetik)
Hit har jag anknytning
tror mig känna av den
något i luften
- kvinnans blick i Konsum

Här låg farfar placerad
under kriget
(det förrföra)
militärparaden som blev slakt
slutet på Prousts vackra epok
(vad som verkat vara systemets sedvanliga justeringar
blev dess sammanbrott)

Vid Ryssnäset stod han
spanande
mot konvojerna som strök utmed horisonten
två år av stint stirrande
Och havet stirrade tillbaka
sitt entoniga brus
Röster som söker någon som gått förlorad
Han pratade sällan om det
På mäns vis hade han få ord
för sånt som sätter spår

Det susar sakta i tallarna
på engelska kyrkogården
svag doft av gulmåra och backtimjan
en annan tid
en annan konflikt
bakom frontlinjen
var koleran värsta fienden
Ungefär som människor i fred
är sina egna fiender

Blå sommarvind och silverstänk
över böljande vidders grus

Hemma på fastlandet
långt bort från havet,
helvetet och väntan på invasionen

fästmön
serverar på faderns café
en annan väntan
men havet brusar
”sundet är minerat”
två år av väntan
”Älskade vän,
saknar dig”
rädsla för olika slags
sorgebud
kanhända hittade han ett annat hjärta
att stilla sin längtan i
Kanhända har jag släkt här
Kanske utkämpade han
den blivande patriarken
sitt största slag
i hjärtat
medan slakten pågick
i Verdun

Numera ligger minorna
som harmlösa prydnader
i rabatter
hotet som ligger dolt
inuti
är bara tomhet
Älskade vän,
sörjd och saknad
kontakten med det tidlösa

Barnbarns barnen
ännu livsbejakande små människor
skrubbar sina knän
och letar fossil
i strandgruset